

OLBALSÁNKÉNT KETTŐ FORINT

KUMOROM

Már évek óta nem volt ilyen hideg. Apám ott ül a tűzhely melletti ágyon, és a sparhelt alatt lévő tüzelőfával piszmog.

– Tudod-e, apám, hogy Amerikában milyen hideg van? – szólalok meg, és mindketten közelebb ülünk a tűzhöz.

– Hát hallani éppen hallottam.

– És azt tudod-e, hogy mínusz negyven fok van, és az emberek sorrafagynak meg az utcán.

Apám a hírtől megijedve, gyorsan rak a tűzre egy darab fát a jobbikból – talán még nem késő, gondolhatja magában.

– Sőt, az a hír isjárja, hogy kifog húlni az amerikai kontinens, az embereket átköltöztetik Európába, és a mifalunkba is kerül két-három teherautóval.

Apám lesöpri maga körül a pokrócot – mint aki számított erre a hírre –, és határozott hangon megszólal, mutatóujjával az ajtófele bökkve:

– No, fiam, ide ugyan egy sejön!

Fotómontázs: Bánházi Mihály

Bánházi Mihály